

Událost – vznik (start)

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2018](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2018](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 19. 6. 2018
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 19. 6. 2018

Událost – vznik (start)

Každé (pravé) jsoucno je třeba chápat jako vnitřně integrovanou událost, která má svůj počátek, svůj průběh a svůj konec. Naším problémem nyní bude, jak myšlenkově uchopit vznik (počátek) události, která tu zatím vůbec nebyla a která z ničeho nevyplývá, tj. která není následkem (zejména nikoli okolností). Obdobným, i když opačným problémem bude ovšem, jak pojmut konec, tj. zánik takové události. Nejprve bude třeba prozkoumat otázku, v jakém smyslu můžeme nechat v platnosti „svůj“ nezdůvodněný předpoklad, že je vůbec možné, aby nějaká (jednotlivá) událost mohla vzniknout prostě ex nihilo, z „ničeho“, tedy přesně vzato: mimo rámec světa, dokonce nezávisle na existenci světa. Odpovědět na to se zdá být poměrně prosté: tak, jako zánik události – alespoň podle našich zkušeností – vždycky ze zaniklé události ještě něco zanechá jako relikt, žádná skutečná událost – rovněž podle našich zkušeností -nemůže vzniknout bez použití nějakého materiálu z dřívějšího, tedy vlastně nějakých reliktů událostí již proběhlých a zaniklých. To je ovšem velmi nepřesvědčivé, i když jsme si už dávno uvykli takto uvažovat. Legitimně však musíme připustit, že alespoň ‚něco‘, co ze zaniklé události jakoby „přetrvá“, do ní bylo zapojeno způsobem, který po jejím zániku opravdu skončil, takže ono „něco“ se nyní jeví jen jako pouhá materiální složka oné komplikovanější struktury, jíž je (byla) událost. A tak i sám vznik události nemůže být vyvozován z antedecencí, neboť ty tu skutečně byly k dispozici, i když událost ještě nevznikla. Vztah mezi antedecencemi a událostí, která je (třeba jen dočasně, ale nejen) pro svůj výstavbu (své uskutečnění) použije, je však třeba chápat z hlediska nové události (a tedy nikoliv kauzálně). Počátek (vznik) události tak nelze odvozovat od žádných z antedecencí. (A proto ani zánik události nelze relativizovat poukazem na nějaké reliktu události, které po ní – spíše než z ní – zbyly.)

(Praha, u Martiny, 180619-1.)